

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 107/17

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-65/16
Istanbul Lojistik Ltd κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága

Το ουγγρικό τέλος κυκλοφορίας αυτοκινήτων οχημάτων δεν είναι συμβατό με τη Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας

Ειδικότερα, το τέλος αυτό συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος προς τελωνειακό δασμό, της οποίας η επιβολή απαγορεύεται από τη συμφωνία αυτή

Η Istanbul Lojistik είναι τουρκική εταιρία που εκτελεί οδικές μεταφορές από την Τουρκία προς την ΕΕ. Τον Μάρτιο του 2015, οι ουγγρικές φορολογικές αρχές διαπίστωσαν ότι, όσον αφορά ένα βαρύ φορτηγό όχημα της εταιρίας αυτής το οποίο μετέφερε κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα από την Τουρκία προς τη Γερμανία, δεν είχε καταβληθεί το ουγγρικό τέλος κυκλοφορίας αυτοκινήτων οχημάτων.

Κατόπιν τούτου, οι ουγγρικές αρχές υποχρέωσαν την Istanbul Lojistik να καταβάλει το επίμαχο τέλος κυκλοφορίας ύψους 60 000 HUF (περίπου 200 ευρώ) και της επέβαλαν επίσης πρόστιμα ύψους 600 000 HUF (περίπου 2 000 ευρώ). Η Istanbul Lojistik άσκησε προσφυγή κατά των αποφάσεων των αρχών αυτών ενώπιον του Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο διοικητικών και εργατικών διαφορών του Szeged, Ουγγαρία). Υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι το επίμαχο τέλος κυκλοφορίας συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος προς τελωνειακό δασμό, η οποία, στο πλαίσιο της διακινήσεως των εμπορευμάτων μεταξύ της ΕΕ και της Τουρκίας, απαγορεύεται από την απόφαση 1/95 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΚ-Τουρκίας¹ για την εφαρμογή των διατάξεων της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας² των σχετικών με την οριστική φάση της τελωνειακής ενώσεως.

Το ουγγρικό δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο αν το αμφισβητούμενο τέλος κυκλοφορίας είναι συμβατό με την προαναφερθείσα απόφαση.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο υπενθυμίζει καταρχάς ότι, δυνάμει της αποφάσεως αυτής, οι τελωνειακοί δασμοί καθώς και οι φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος καταργούνται πλήρως μεταξύ της ΕΕ και της Τουρκίας. Το Δικαστήριο διευκρινίζει συναφώς ότι οι κανόνες της αποφάσεως αυτής πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου τη σχετική με τις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

Ειδικότερα, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι κάθε μονομερώς επιβαλλόμενη χρηματική επιβάρυνση η οποία, ανεξαρτήτως της ονομασίας, της τεχνικής και του ύψους της, πλήττει τα εμπορεύματα λόγω της διελεύσεώς τους από τα σύνορα, όταν δεν αποτελεί δασμό με την κυριολεκτική έννοια του όρου, αποτελεί φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι φορολογική επιβάρυνση της οποίας γενεσιουργός αιτία είναι η εκτέλεση μεταφοράς εμπορευμάτων και η οποία δεν επιβάλλεται σε ένα προϊόν αυτό καθεαυτό, αλλά σε μια υπηρεσία που είναι αναγκαία σε σχέση με το προϊόν αυτό είναι επίσης

¹ Απόφαση 1/95 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΚ-Τουρκίας, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την εφαρμογή της οριστικής φάσης της τελωνειακής ένωσης (ΕΕ 1996, L 35, σ. 1).

² Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Αγκυρα μεταξύ, αφενός, της Τουρκικής Δημοκρατίας και, αφετέρου, των κρατών μελών της ΕΟΚ και της Κοινότητας και η οποία συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της τελευταίας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48).

δυνατόν να υπόκειται στις απαιτήσεις που απορρέουν από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το ύψος του επίμαχου τέλους κυκλοφορίας στηρίζεται σε κριτήρια τα οποία συνδέονται, μεταξύ άλλων, με την ποσότητα των εμπορευμάτων που μπορούν να μεταφερθούν και με τον τόπο προορισμού τους. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, μολονότι το επίμαχο τέλος δεν επιβάλλεται σε προϊόντα αυτά καθεαυτά, **εντούτοις πλήττει όχι την υπηρεσία μεταφοράς, αλλά τα προϊόντα που μεταφέρονται με οχήματα ταξινομημένα στην Τουρκία, κατά τη διέλευσή τους από τα ουγγρικά σύνορα.**

Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο κρίνει ότι **το επίμαχο τέλος, το οποίο επιβάλλεται μονομερώς στα εμπορεύματα λόγω της διελεύσεώς τους από τα σύνορα, συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος προς τελωνειακό δασμό κατά την έννοια της αποφάσεως 1/95 του Συμβουλίου Συνδέσεως και, επομένως, δεν είναι συμβατό με την απόφαση αυτή.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106